Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

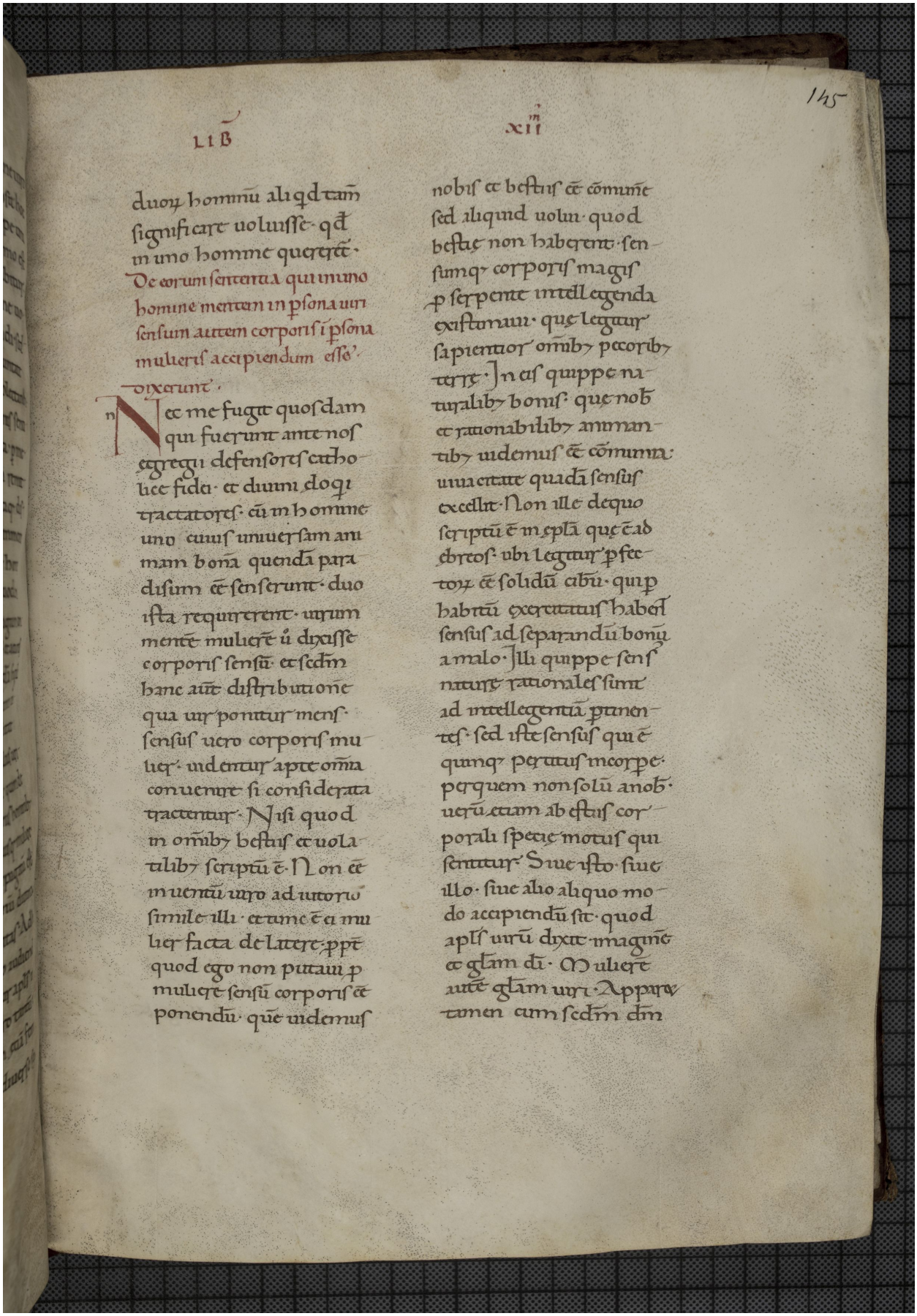

duoꝝ hominu aliqd tam
significare uoluisse qd
in uno homine queretur.
De eorum sententia qui uno
homine mentem in psona uiri
sensum autem corporis i psona
mulieris accipiendum esse
dixerunt.

Nec me fugit quosdam
qui fuerunt ante nos
egregii defensores catho
lice fidei et diuini doqi
tractatores cu in homine
uno cuius uniuersam an
mam bona quendi para
disum et senserunt duo
ista requirerent utrum
mente mulieris u dixisse
corporis sensu et secdm
hanc aut distributione
qua uir ponitur mens
sensus uero corporis mu
lieris uidentur apte omia
conuenire si considerata
tractentur. Nisi quod
in omib⁹ bestiis et uola
tilib⁹ scriptu e. Non et
inuentu uiro ad uitoriu
simile illi et tunc e a mu
lieri facta delitere ppter
quod ego non putaui p
mulieris sensu corporis et
ponendu que uidemus
nobis et bestiis et comune
sed aliqud uolui quod
bestie non haberent sen
sumq⁹ corporis magis
p serpente intellegenda
existimaui que legitur
sapientior omib⁹ pecorib⁹
terre. In eis quippe na
turalib⁹ bonis que nob
et rationabilib⁹ animan
tib⁹ uidemus et comunia
uiuacitate quidi sensus
excellit. Non ille de quo
scriptu e in epla que ad
ebreos ubi legitur perfec
toꝝ et solidu abu quip
habitu exercitatus habet
sensus ad separandu bonu
a malo. Illi quippe sens
nature rationales sunt
ad intellegentiu pruden
tes sed iste sensus qui e
quinq⁹ peritus in corpe
per quem non solu anob
uerunt etiam ab estis cor
porali specie motus qui
sentitur. Siue isto siue
illo siue alio aliquo mo
do accipendu sit quod
apls uiru dixit magne
et gtam di. Mulier
aute gtam uiri. Apparet
tamen cum secdm dm